

۱۵۸۲۳۴۹
۴۰۲،۲،۱۳

جورج اورول

۱۹۸۴

www.ketab.ir

ترجمه
حمیدرضا بلوچ

با مقدمه ای از:
اریک فروم

سرشناسه:	اورول، جورج، ۱۹۰۳ - ۱۹۵۰ م. Orwell, George
عنوان و نام پدیدآور:	۱۹۸۴ / جورج اورول؛ ترجمه‌ی حمیدرضا بلوچ؛
مشخصات نشر:	با مقدمه‌ای از اریک فروم. تهران: مجید، ۱۳۸۶.
مشخصات ظاهری:	۲۸۸ ص.
شابک:	7 - 046 - 453 - 964 - 978
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیفا
یادداشت:	عنوان اصلی: 1984, c2000
عنوان گسترده:	هزار و نهصد و هشتاد و چهار.
موضوع:	داستان‌های انگلیسی - قرن ۲۰ م.
شناسه افزوده:	فروم، اریک، ۱۹۰۰ - ۱۹۸۰، مقدمه‌نویس. Fromm, Erich
شناسه افزوده:	بلوچ، حمیدرضا، ۱۳۳۸ - ، مترجم.
رده‌بندی کنگره:	۱۳۸۶ ه ۴ ۸۷۳ الف ۳ / PZ
رده‌بندی دیویی:	۸۲۳/۹۱۲
شماره کتابشناسی ملی:	۱۱۴۸۴۹۸

www.ketab.ir

تهران، خ. انقلاب، خ. ۱۲ فروردین، کوچه نوروز، پلاک ۱، واحد ۲

تلفن: ۶۶۴۹۱۵۸۸ - ۶۶۴۹۵۷۱۳

جورج اورول

۱۹۸۴

ترجمه‌ی حمیدرضا بلوچ

ویراستار: شکوه ا. آرونی

چاپ بیست و دوم، تهران، ۱۴۰۲ ه. ش.

۱۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی مهر، چاپ عطا، صحافی کیمیا

طرح جلد: محسن سعیدی

شابک: ۷-۰۶۴-۴۵۳-۹۶۴-۹۷۸

ناشر همکار: انتشارات به سخن

www.majidpub.com

مقدمه

رمان ۱۹۸۴ جورج اورول، بیانگر روحیه‌ای خاص و هشداردهنده است. روحیه‌ی به‌تصویرکشیده‌شده در این کتاب، نومی‌دی نسبت به آینده‌ی انسان است و به همگان هشدار می‌دهد که اگر روند تاریخ تغییر نکنند، انسان‌ها در سراسر دنیا، بی‌آن‌که خود بدانند، خصوصیات انسانی خود را از دست می‌دهند و به آدم‌هایی ماشینی و بی‌روح تبدیل می‌شوند.

ناامیدی نسبت به آینده‌ی انسان در تقابل آشکار با اساسی‌ترین جنبه‌های تفکر غربی؛ یعنی ایمان به پیشرفت بشر و قابلیت انسان در ایجاد دنیایی سرشار از صلح و عدالت است. این امید، از تفکر رومی و یونانی، همچنین مفهوم مسیحایی پیامبران عهد عتیق ریشه می‌گیرد. فلسفه‌ی تاریخ عهد عتیق بر این اعتقاد استوار شده که انسان رشد می‌کند و در طول تاریخ شکوفا می‌شود و به همان چیزی که مقدر شده، تبدیل می‌شود. بر این اساس، انسان قدرت عشق و منطق خود را پرورش می‌دهد و به کمال می‌رسد و از این طریق دنیا را تحت سیطره‌ی خویش درمی‌آورد و درعین‌حال که با طبیعت و دیگر انسان‌ها وحدت می‌یابد، فردیت خود را حفظ می‌کند. هدف انسان، صلح و عدالت جهانی است و پیامبران ایمان دارند که به‌رغم تمام خطاها و گناهان بشر، سرانجام «روز موعود» که در ظهور مسیح تبلور یافته است، فرا خواهد رسید.

این مفهوم پیشگویانه و پیامبرانه، مفهومی تاریخی بود، حالتی از کمال که انسان در طول تاریخ به آن پی می‌برد. مسیحیت این مفهوم را به نوع فراتاریخی و کاملاً روحانی تبدیل کرد؛ ولی از عقیده‌ی خود مبنی بر ارتباط میان هنجارهای اخلاقی و سیاست نیز چشم‌پوشی نکرد. متفکران مسیحیت در اواخر قرون وسطی تأکید داشتند که اگرچه «حکومت خدا» در محدوده‌ی عصر تاریخی

نمی‌گنجد؛ ولی نظام اجتماعی، نیاز دارد اصول معنوی مسیحیت را درک کند و خودش را با آن تطبیق دهد. فرقه‌های مختلف مسیحی، قبل و بعد از نهضت اصلاح دینی، به نحوی فعال، مصرانه و انقلابی بر این نیازها تأکید داشتند. با فروپاشی قرون وسطی، به نظر می‌رسید احساس قدرت و امیدواری انسان برای دستیابی به کمال فردی و اجتماعی، هم جان تازه‌ای گرفت و هم به راه‌های جدیدی دست یافت.

یکی از مهم‌ترین نمونه‌ها، شکل جدیدی از نوشتار است که از زمان رنسانس آغاز شد و اولین نمود آن، ناکجاآباد یا «اتوپیا»ی توماس مور است. نامی که از آن پس برای تمامی آثار مشابه به کار گرفته شد. اتوپای توماس مور، ضمن انتقاد کوبنده از بی‌عدالتی‌ها و تناقض‌های منطقی جامعه‌ی وی، تصویری از جامعه ایده‌آل ارایه می‌دهد که اگرچه کامل نیست؛ ولی بسیاری از مشکلات بشر را که برای معاصران وی لاینحل می‌نمود، حل می‌کرد. مشخصه‌ی اصلی اتوپای توماس مور با سایر جوامع آرمانی مشابه، این بود که آن‌ها از اصول کلی نمی‌گفتند؛ بلکه تصویری خلاق از جزئیات مشخص جامعه‌ای ارایه می‌کردند که با عمیق‌ترین آرزوهای بشر مطابقت داشت. این جوامع متکامل، برخلاف اندیشه‌های دینی، به «روز موعود» منسوب نمی‌شدند؛ بلکه در شرایط حاضر موجود بودند، منتها به جای فاصله‌ی زمانی، فاصله‌ی جغرافیایی آن‌ها را از بشر جدا می‌کرد.

به دنبال اتوپای توماس مور، دو اثر دیگر پدید آمد، شهر خورشید نوشته‌ی راهب مسیحی کامپانلا و شهر مسیحی نوشته‌ی انسان‌گرای آلمانی، آندره آکه مدرن‌تر از بقیه است. البته این سه جامعه‌ی آرمانی از لحاظ دیدگاه، خلاقیت و نوآوری با هم تفاوت دارند؛ ولی نقاط مشترک آن‌ها در مقایسه با تفاوت‌هایشان، بسیار ناچیز است. از آن زمان تا شروع قرن بیستم، در مدت چند صد سال، اتوپاهای دیگری مطرح شده است. آخرین و تأثیرگذارترین اتوپیا، نگاهی به گذشته اثر ادوارد بلامی بود که در سال ۱۸۸۸ چاپ شد. این کتاب بعد از کلبه‌ی عمو تام و بن‌هور بدون شک محبوب‌ترین کتاب سال‌های آغازین قرن بود که در ایالات متحده در چندین میلیون نسخه چاپ و به بیش از بیست زبان زنده‌ی دنیا ترجمه شد. اتوپای بلامی آن بخش از سنت‌های برجسته‌ی امریکایی بود که در افکار ویتمن، تارو و امرسون بیان شده بود. نوع امریکایی همین اتوپیا بود که در جنبش سوسیالیستی اروپا، به نیرومندترین شکل بروز کرد.